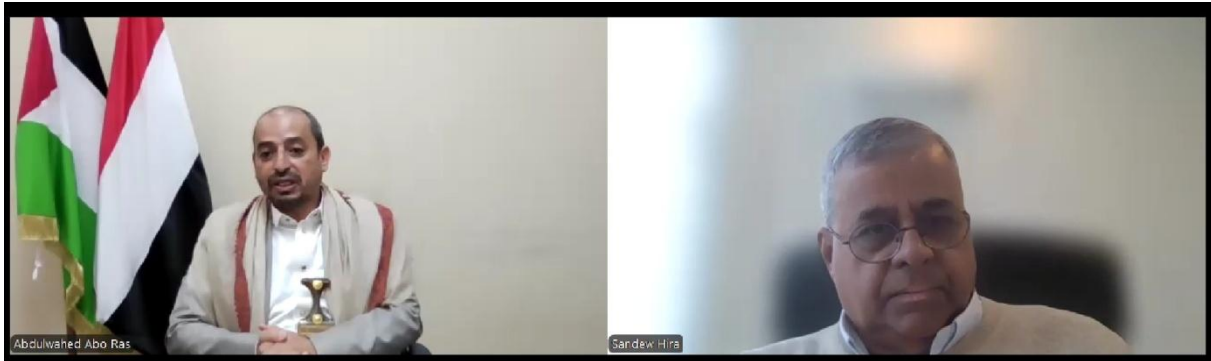

Week 9 van de oorlog tegen Iran

Inleiding

Mijn bijdrage aan de analyse van de oorlog tegen Iran is anders dan in voorgaande weken. Deze week had ik de eer een uitnodiging te ontvangen van Zijne Excellentie, de minister van Buitenlandse Zaken, de heer Abdulwahid Abu Ras van de Republiek Jemen, voor een gesprek met hem over de huidige stand van zaken in West-Azië. De minister voert individuele Zoom-gesprekken met intellectuelen over de hele wereld. De minister sprak in het Arabisch en ik in het Engels. Een vertaler heeft ons geholpen.

Ik heb het interview opgenomen, dat u [hier kunt bekijken](#).

Hier volgt een uitgebreide beschrijving van zijn antwoorden op mijn vragen.

Sandew Hira: Volgens mijn analyse bevinden we ons op een keerpunt in de wereldgeschiedenis, vergelijkbaar met de keerpunten van de Eerste en Tweede Wereldoorlog. Wat is de visie van Ansar Allah op de wereldgeschiedenis?

Minister Abdulwahid Abu Ras: Ja, allereerst zijn de huidige gebeurtenissen in de regio een voortzetting van vele gebeurtenissen die zich de afgelopen decennia hebben afgespeeld. Al meer dan 70 jaar is er sprake van een zionistische bezetting van Palestijns gebied en het plegen van vele misdaden en genocides, zowel tegen het Palestijnse als het Libanese volk, en dit strekt zich uit tot Syrië en vele andere landen in de regio, waaronder de bezetting van delen van Egyptisch grondgebied. Dit alles was een voorbode van dit project en een indicator van de zionistische koers in de regio. Er bestaat een zeer significante correlatie tussen Amerika en Israël binnen het kader van het zionistische project. In deze richting hebben zich in de afgelopen decennia gebeurtenissen voorgedaan die een nieuwe realiteit hebben gecreëerd. Een van de nadelen van deze realiteit was het bestaan van vele marionettenregimes die verbonden waren aan dit zionistische project.

Deze richting, ofwel deze vijandige zionistische activiteiten, brachten veel van de heersende regimes in de regio voort, met name in de Arabische wereld; deze werden ook beschouwd als overblijfselen van het kolonialisme uit de afgelopen eeuwen. Al deze factoren vormden een opeenhoping in de regio waardoor het zionistische project – zoals gezegd – bepaalde regimes kon installeren als instrumenten om zijn plannen uit te voeren. Het was ook in staat om vele componenten en entiteiten binnen samenlevingen te vestigen in een poging om deze volksgroepen te infiltreren.

Het is gelukt om slogans te creëren in naam van de islam; dat wil zeggen, ze presenteren zich in naam van de islam, maar dienen het zionistische project op een

andere manier door de islam te verdraaien en in een kwaad daglicht te stellen, zodat anderen erdoor worden afgestoten. Bovendien werken deze stromingen, die door het zionisme zijn gecreëerd of gevormd met een zionistische visie, eraan om de bevolking van de regio te verdelen en te fragmenteren, waarbij ze zich richten op de sociale cohesie en het sociale weefsel in een poging om het te verscheuren, wat in het algemeen heeft geleid tot het ontstaan van veel van deze opeenhopingen.

De gebeurtenissen in Jemen (of de revolutie in Jemen) en de ontwikkelingen in de regio hebben uiteindelijk geleid tot een groeiend bewustzijn onder de bevolking, ongeacht wat er in Libanon, Palestina, de Islamitische Republiek Iran of Jemen is gebeurd. Dit alles heeft geleid tot een sterk besef dat een heroverweging noodzakelijk is en dat een echte, effectieve revolutie nodig is om dit zionistische project, dat diep verankerd is in diverse vormen en aard, waaronder cultureel, sociaal en zelfs politiek, te bestrijden.

In Jemen deed dit project zich aan het begin van het millennium aan ons voor. Nadat hij de gebeurtenissen had gelezen van de martelaar en leider Sayyid Hussein Badreddin al-Houthi, en deze nauwlettend had gevolgd, zag hij in dat de enige en radicale oplossing voor al deze bestaande problemen lag in een terugkeer naar het Koranische leerplan. Sayyid Hussein begon aan zijn project en stuitte op vele moeilijkheden en problemen; hij stond tegenover het vorige regime dat het land regeerde, dat in feite een verlengstuk was van buitenlandse projecten in het land. Dit revolutionaire project werd voortgezet tot waar we nu zijn.

In werkelijkheid voert onze regio nu een bevrijdingsstrijd in de breedste zin van het woord. De mensen in de regio hebben het gevaar ingezien van dit project dat hen bedreigt door middel van het zionisme, zowel op mondiaal niveau vertegenwoordigd door Amerika en Israël, als op regionaal en lokaal niveau door veel van de huidige regimes. Maar zoals u al zei, er is in feite een grote verschuiving gaande in deze strijd, en de laatste confrontatie heeft bewezen dat de mensen in de regio standvastig kunnen blijven en volhouden.

Iran heeft de doelen die aan het begin van deze oorlog waren gesteld, gedwarsboomd of tenietgedaan, en een compleet andere nieuwe realiteit is ontstaan. Deze realiteit begint vorm te krijgen, maar het heeft voldoende tijd nodig voordat de kenmerken ervan volledig zichtbaar worden. Er zijn veel mensen in West-Azië die, ware het niet voor het bestaan van deze regimes, een totaal andere positieve positie zouden hebben ingenomen. Het huidige model in deze landen – of het nu Jemen, Irak, Libanon, Palestina of Iran betreft – vormt echter een beginpunt, een kern voor de vorming van een algemeen bewustzijn in deze regio. Het begin van de verandering die zich hier voltrekt, zal zich in werkelijkheid op mondiaal niveau weerspiegelen.

Vandaag zien we de omvang van de schade die de wereldeconomie heeft geleden als gevolg van een troefkaart die de Islamitische Republiek Iran heeft uitgespeeld: de Straat van Hormuz. De bevolking van de regio beschikt nog steeds over vele troeven die, indien gebruikt – niet alleen om schade aan te richten – kunnen leiden tot algehele verwoesting of een impact op vele aspecten van de wereldeconomie. De werkelijkheid laat zien dat er een verandering gaande is, en dat deze verandering voldoende tijd vergt, continuïteit vereist van de bevolking van de regio en samenwerking van alle vrije volkeren ter wereld, omdat de verandering die plaatsvindt ten goede komt aan de hele mensheid in de strijd tegen het imperialisme, de arrogantie en de barbaarsheid die het zionisme op wereldniveau bedrijft.

Sandew Hira: Voorziet u mogelijke volksbewegingen in de Golfmonarchieën om de dictaturen van hun families omver te werpen?

Minister Abdulwahid Abu Ras : Ten eerste proberen deze regimes zich onaangetast voor te doen door de gebeurtenissen, terwijl ze tegelijkertijd veel Amerikaanse en Israëliëse activiteiten in de regio financieren. Ze proberen afstand te nemen. Maar recente gebeurtenissen hebben bewezen dat ze zich niet kunnen onttrekken aan de gevolgen van deze gebeurtenissen. Onvermijdelijk zal de strijd, als deze zich uitbreidt, iedereen bereiken, zoals recentelijk is gebeurd. We hebben onlangs geconstateerd dat deze

regimes aanzienlijke schade hebben geleden, en die schade duurt tot op de dag van vandaag voort.

De volksrevolutie en de volksbeweging zijn het gevolg van het falen van deze regimes om de situatie in hun landen te beheersen of om de gebeurtenissen in de regio aan te pakken. De bevolking is de standpunten van hun regeringen en regimes ten aanzien van deze gebeurtenissen kritischer gaan bekijken. Ze hebben geconstateerd dat deze regimes zich recentelijk aan de zijde van Israël hebben geschaard in de strijd in de regio, of het nu gaat om de Islamitische Republiek Iran, Libanon of andere landen. Daarom heroverweegt de bevolking haar standpunten nu.

We hebben het over regimes, niet over landen. Maar gezien de schade die de grote hoeveelheid buitenlandse arbeidskrachten in deze landen aanricht, zal het herstelproces dat de regio nodig heeft onvermijdelijk offers en lijden met zich meebrengen. Dit is een natuurlijk gegeven in het licht van oorlogen, vooral omdat deze oorlogen niet door ons, de bevolking van de regio, of door de Asmogendheden zijn begonnen. Integendeel, iedereen bevond zich in een positie van zelfverdediging, en het waren deze regimes die het vanaf het begin financierden – en u hebt de biljoenen gezien die in het verleden aan de crimineel Trump zijn betaald, wat beschouwd kan worden als financiering van deze oorlogen.

De schade die de bevolking van de regio, de buitenlandse werknemers of degenen die daar al aanwezig zijn, kan treffen, is dus een mogelijkheid. Als de wereldeconomie als geheel ernstige schade lijdt en er sprake is van aanzienlijke verstoringen in de toeleveringsketens en de energieprijzen, dan blijft schade op verschillende niveaus een reële mogelijkheid.

Sandew Hira : Hoe ziet u de samenwerking tussen de islamitische as van verzet en het niet-islamitische verzet in Latijns-Amerika?

Minister Abdulwahid Abu Ras : Natuurlijk is er een noodzaak die iedereen verplicht tot samenwerking, en er zijn gemeenschappelijke kenmerken tussen iedereen, of het nu gaat om de partijen van de Asmogendheden of zelfs tussen de Asmogendheden en de rest van de vrije partijen in deze wereld. We zien in Latijns-Amerika een zeer grote mogelijkheid om bruggen te slaan voor communicatie, samenwerking en coördinatie, aangezien het Latijns-Amerikaanse continent wordt geconfronteerd met een felle aanval vanuit de Verenigde Staten.

Wat er onlangs is gebeurd – de aantasting van de soevereiniteit van Venezuela en de ontvoering van de Venezolaanse president Maduro en zijn vrouw – vertegenwoordigt het toppunt van schending en minachting van VN-handvesten, internationaal recht en alle menselijk erkende normen. De Asmogendheden zijn volledig paraat; integendeel, de Asmogendheden hebben zelfs projecten waaraan kan worden gewerkt met het Latijns-Amerikaanse continent – in Cuba, Venezuela, Nicaragua en andere landen. Het is mogelijk om hieraan te werken en een routekaart uit te stippelen voor samenwerking en coördinatie om de arrogantie en het imperialisme, en het "Moederprobleem" dat het Amerikaanse imperialisme vertegenwoordigt, het hoofd te bieden. Dit geldt des te meer omdat het mondiale zionisme heeft geprobeerd een staat van massale afgoderij in de publieke opinie te consolideren – namelijk dat het onmogelijk is dit arrogante project ten val te brengen. Het tegendeel is waar; met de medewerking van iedereen, of het nu op regionaal niveau in West-Azië is of in veel landen in Afrika of in buurlanden in Latijns-Amerika, kunnen we samenwerken aan tal van projecten, zowel op het gebied van wederzijds belang als bij het aanpakken van uitdagingen en risico's die iedereen zonder uitzondering treffen.

In Europa is er een soort beweging gaande – binnen Europa is er sprake van afwijzing van het Amerikaanse beleid en klinken er stemmen die zich verzetten tegen de zionistische koers, de Israëlische vijand en de gepleegde misdaden, zoals in Spanje en vele andere landen. Er bestaat dus een mogelijkheid op mondiaal niveau, en niet alleen in de eerder genoemde regio's.

Sandew Hira : Hoe beoordeelt u de rol van China en Rusland?

Minister Abdulwahid Abu Ras : Door de gebeurtenissen te volgen, valt op dat de Russische zijde volledig in beslag is genomen door de strijd in Oekraïne, nu de Amerikaanse zijde Rusland in Oekraïne heeft weten te overrompelen. Ook op regionaal niveau, zoals in Syrië, heeft Rusland veel van zijn capaciteiten verloren. Dit is een negatief signaal voor Rusland. Rusland moet de situatie heroverwegen. We zien een zekere mate van geruststelling van Rusland aan de Amerikaanse zijde ten koste van de Europeanen met betrekking tot de strijd in Oekraïne, die Rusland nu als zijn belangrijkste en voornaamste strijd beschouwt.

Maar wat de Chinese kant betreft, die gaat uit van economische overwegingen. Vanuit dat perspectief bekijkt China zijn eigen belangen uitsluitend vanuit dat oogpunt, en houdt het nog steeds rekening met Taiwan en andere zaken in die regio. Al deze kwesties hebben negatieve gevolgen. We zien dat de afhankelijkheid niet langer ligt bij grote blokken of grootmachten, maar bij het collectieve bewustzijn van de volkeren en bij volkeren die volledig bereid zijn tot opoffering.

Veel van deze machten of blokken baseren hun waarden op eigenbelang – puur eigenbelang. In sommige gevallen overlappen die belangen elkaar, of delen ze zelfs overeenkomsten met de Amerikaanse kant. Maar het bewustzijn van de bevolking is de kern van de zaak en daarop is gebaseerd in deze grote strijd – een strijd die zich richt op de bevolking in het algemeen en op de menselijkheid in waarden, principes en moraal. Daarom is het vertrouwen hier niet gevestigd op die machten en blokken, maar op de bevolking zelf.

Het is ook van groot belang op te merken dat deze grote blokken of grootmachten – of het nu Rusland en China zijn of anderen – geloven dat een directe confrontatie tussen hen en de Amerikaanse kant niet zal plaatsvinden, en dit is een volkomen verkeerde opvatting. Het zionistische project, met de Amerikaanse kant momenteel aan het hoofd, stelt zijn eigen belangen voorop. De Amerikanen zeggen nu "Amerika eerst", en in werkelijkheid is Amerika voor hen ook echt het allerlaatste. Daarom zou deze confrontatie op elk moment kunnen plaatsvinden in een omgeving of situatie waar de betreffende staat mogelijk niet klaar voor is, als er niet vanaf nu al gewerkt wordt aan de voorbereiding op deze komende strijd.

Sandew Hira : Ik denk dat de standvastigheid van Iran en de overwinning in de oorlog China en Rusland ertoe aanzetten om een harder standpunt in te nemen tegen de VS. Wat vindt u daarvan?

Minister Abdulwahid Abu Ras : Zoals we eerder al aangaven, zien we dat de Russen en China deze oriëntatie niet volgen en dat er sprake is van een sfeer van geruststelling. De Amerikanen stoppen niet bij een bepaald niveau van conflict met hun tegenstanders en andere partijen; de Amerikanen hebben geen rode lijnen en zullen op een gegeven moment iedereen verslinden als niemand zich tegen deze beweging verzet. Het feit dat de Russen olie sturen, of het nu naar Cuba of elders is via schepen – wij beschouwen dit als maatregelen die niet passen bij het niveau of de rol van Rusland op wereldniveau. Toen de Amerikanen ingrepen en probeerden de Venezolaanse regering – een bondgenoot van Rusland – ten val te brengen, bleef Rusland op dat moment slechts een toeschouwer van wat er gebeurde, en hetzelfde gold voor China. China gelooft dat het conflict met de Amerikanen zich zal beperken tot de economische kant. Dat klopt; China kan op korte termijn hier en daar profiteren van dergelijke gebeurtenissen, maar uiteindelijk is het een partij die bij dit conflict betrokken is. De Amerikanen, zoals we al zeiden, richten zich op iedereen en zonder onderscheid.

Zelfs binnen de Amerikaanse strategie beschouwt Amerika de Russen en Chinezen als fundamentele vijanden in zijn buitenlandse activiteiten. We zien dat de Russen en Chinezen op korte termijn wellicht voordeel behalen, maar op de lange termijn zullen ze grote verliezen lijden als de situatie niet opnieuw wordt beoordeeld. Onze regio heeft haar besluit genomen. De Islamitische Republiek Iran, Jemen en Libanon hebben besloten de confrontatie aan te gaan, en dit is wat anderen vrezen wanneer ze de Amerikanen tegemoet treden.

Jemen heeft bijvoorbeeld in eerdere confrontaties besloten tot een confrontatie, en er waren confrontaties in de Rode Zee. Jemen heeft daarmee bewezen dat het bereid is door te gaan. Het klopt dat er een verschil is in materiële capaciteiten, maar er is een wil en een morele kant die dit verschil compenseert. Als China en Rusland de situatie niet goed en doordacht inschatten en niet profiteren van de Amerikaanse acties op meerdere locaties, zullen ze daar de dupe van worden. De Amerikanen bedreigen nu de NAVO – hun belangrijkste partner die zichzelf als vertegenwoordiger van het bondgenootschap beschouwt – dus stel je voor hoe de Amerikanen met Rusland en China zullen omgaan. Sommigen denken misschien dat het hier alleen over de crimineel Trump gaat, maar nee; Amerika is een land van instituties en een collectief bewustzijn. Zelfs een groot deel van de Amerikaanse samenleving draagt deze "Trumpiaanse" oriëntatie met zich mee. Trump is slechts het gezicht van deze beweging. Daarom voelen sommigen zich wellicht gerustgesteld dat er een nieuwe president komt en dat de situatie onder een nieuwe president zal veranderen. Er zijn veel oorlogen geweest, bijvoorbeeld de misdaden in Palestina en de schendingen van VN-handvesten, mensenrechten en alle menselijke waarden, die plaatsvonden tijdens het bewind van de Democraten, met name tijdens de ambtstermijn van voormalig president Biden.

Amerika is Amerika, met zijn Republikeinse of Democratische gezicht; het is alleen zo dat Trump dit lelijke gezicht aan de wereld heeft laten zien. Daarom moet iedereen beseffen dat het probleem in deze oriëntatie ligt – de collectieve oriëntatie op institutioneel niveau, bij een zeer breed segment van politici en door de zionistische lobby die Amerika al die decennia heeft geregeerd.

Sandew Hira : Wat is uw visie op de uiteindelijke oplossing voor West-Azië? Ik denk niet dat een bombardementscampagne alleen zal leiden tot de val van de apartheidsstaat Israël. Je hebt troepen op de grond nodig om een land te bevrijden. Ziet u een toekomstige mobilisatie van mensen in West-Azië om Jeruzalem te bevrijden , vergelijkbaar met wat Saladin in 1187 deed?

Minister Abdulwahid Abu Ras : De oorlogen zoals die in voorgaande eeuwen plaatsvonden, zullen zich misschien niet herhalen, maar de huidige oorlog zal onvermijdelijk voortduren, en wel in verschillende vormen. Deze oorlog begint te eindigen met een totaal andere realiteit, en niet zoals criminelen beweren – dat het slechts een uitstapje of een picknick is. Nee, dit is een oorlog; dit is een strategische strijd; dit is een botsing van projecten. Een van de projecten moet in de regio blijven; beide projecten kunnen niet blijven bestaan.

We zien zelfs aan de andere kant – de kant van de Israëliische vijand – een expansiedrift, of het nu gaat om de bezetting van delen van Syrië of nu delen van Libanon, en de ambitie om de Litouwse rivier te bereiken en de volledige controle over de Westelijke Jordanoever te verkrijgen. Hij koestert ook ambities met betrekking tot wat "Groot-Israël" wordt genoemd, binnen een verandering van het Midden-Oosten. Hij richt zich nu zelfs op Afrika en probeert daar binnen te dringen via de agenten die actief zijn in Somaliland. De oorlog gaat onvermijdelijk door en zal ongetwijfeld een nieuwe realiteit creëren.

Maar zoals we al zeiden, deze realiteit zal niet in de schoot geworpen worden; er zullen offers gebracht moeten worden, en zeer grote offers, en dat is te verwachten gezien deze noodlottige oorlog. De oorlog die momenteel gaande is, is een existentiële oorlog voor ons. Wij, de mensen van de regio en het Palestijnse volk, maken deel uit van deze strijd, en de overstroming van de Al- Aqsa -moskee op 7 oktober was het begin van deze grote confrontatie. We zien duidelijk in dat het Palestijnse volk zijn volledige rechten niet zal verkrijgen, tenzij de confrontatie wordt voortgezet en er een andere realiteit ontstaat, en de regimes die als marionettenregimes fungeren en de militaire bases van de vijand huisvesten, worden verzwakt. De recente oorlog heeft aangetoond dat deze regimes hun landen hebben omgevormd tot bases voor de Amerikaanse aanwezigheid en daarmee voor hun Israëliische partner.

De overweldigende Arabische revolutie zoals die algemeen wordt voorgesteld, zal wellicht niet plaatsvinden, maar het verzwakken van de andere partij – de vijand – en hem tot

een punt van geen terugkeer terugbrengen naar de oude situatie is wel degelijk mogelijk. Ondanks de offers die gebracht zullen worden, zal het Palestijnse volk de vruchten van deze offers plukken: vrijheid en onafhankelijkheid. De oorlog is momenteel gebaseerd op nobele waarden en principes zoals onafhankelijkheid, vrijheid en het herstel van de waardigheid van de bevolking in de regio. De strijd is niet alleen een strijd van de Arabieren. Het is waar dat de Arabieren in de eerste plaats betrokken zijn, maar de strijd is de strijd van de bevolking van de regio in West-Azië, inclusief de Islamitische Republiek Iran.

Sandew Hira : Heel hartelijk bedankt voor deze gelegenheid om dit gesprek te voeren.

Minister Abdulwahid Abu Ras : We zijn oprecht blij met deze ontmoeting en blij dat anderen ons horen, dat anderen ons begrijpen zoals wij dat zelf zeggen, en dat deze stem zonder enige invloed van buitenaf bereikt wordt. We zijn echt blij met deze communicatie; we zijn ook blij om samen te werken met vrije mensen, waar ze zich ook bevinden – en u loopt voorop – en waar ook ter wereld. We hebben een positieve kijk op anderen, met uitzondering van degenen die we eerder noemden. We hebben een positieve kijk en koesteren oprecht liefde, genegenheid, respect en waardering voor iedereen.

Wij zijn van mening dat de mensheid een zeer moeilijke periode in de geschiedenis doormaakt. Daarom vinden we het een grote troost om zulke stemmen te horen, en worden we gerustgesteld dat er een betere toekomst is. Het is mogelijk om, als God het wil, samen te werken met vrije mensen zoals u om deze stem te laten horen en zo, als God het wil, in de toekomst een bewustzijn te creëren onder de volkeren. En nogmaals, we waren erg blij om met u te spreken.

3 mei 2026
Zoom

Minister Abdulwahid Abu Ras : Ten eerste proberen deze regimes zich onaangetast voor te doen door de gebeurtenissen, terwijl ze tegelijkertijd veel Amerikaanse en Israëliëse activiteiten in de regio financieren. Ze proberen afstand te nemen. Maar recente gebeurtenissen hebben bewezen dat ze zich niet kunnen onttrekken aan de gevolgen van deze gebeurtenissen. Onvermijdelijk zal de strijd, als deze zich uitbreidt, iedereen bereiken, zoals recentelijk is gebeurd. We hebben onlangs geconstateerd dat deze regimes aanzienlijke schade hebben geleden, en die schade duurt tot op de dag van vandaag voort.

De volksrevolutie en de volksbeweging zijn het gevolg van het falen van deze regimes om de situatie in hun landen te beheersen of om de gebeurtenissen in de regio aan te pakken. De bevolking is de standpunten van hun regeringen en regimes ten aanzien van deze gebeurtenissen kritischer gaan bekijken. Ze hebben geconstateerd dat deze regimes zich recentelijk aan de zijde van Israël hebben geschaard in de strijd in de regio, of het nu gaat om de Islamitische Republiek Iran, Libanon of andere landen. Daarom heroverweegt de bevolking haar standpunten nu.

We hebben het over regimes, niet over landen. Maar gezien de schade die de grote hoeveelheid buitenlandse arbeidskrachten in deze landen aanricht, zal het herstelproces dat de regio nodig heeft onvermijdelijk offers en lijden met zich meebrengen. Dit is een natuurlijk gegeven in het licht van oorlogen, vooral omdat deze oorlogen niet door ons, de bevolking van de regio, of door de Asmogendheden zijn begonnen. Integendeel, iedereen bevond zich in een positie van zelfverdediging, en het waren deze regimes die het vanaf het begin financierden – en u hebt de biljoenen gezien die in het verleden aan de crimineel Trump zijn betaald, wat beschouwd kan worden als financiering van deze oorlogen.

De schade die de bevolking van de regio, de buitenlandse werknemers of degenen die daar al aanwezig zijn, kan treffen, is dus een mogelijkheid. Als de wereldeconomie als geheel ernstige schade lijdt en er sprake is van aanzienlijke verstoringen in de toeleveringsketens en de energieprijzen, dan blijft schade op verschillende niveaus een reële mogelijkheid.

Sandew Hira: Hoe ziet u de samenwerking tussen de islamitische as van verzet en het niet-islamitische verzet in Latijns-Amerika?

Minister Abdulwahid Abu Ras : Natuurlijk is er een noodzaak die iedereen verplicht tot samenwerking, en er zijn gemeenschappelijke kenmerken tussen iedereen, of het nu gaat om de partijen van de Asmogendheden of zelfs tussen de Asmogendheden en de rest van de vrije partijen in deze wereld. We zien in Latijns-Amerika een zeer grote mogelijkheid om bruggen te slaan voor communicatie, samenwerking en coördinatie, aangezien het Latijns-Amerikaanse continent wordt geconfronteerd met een felle aanval vanuit de Verenigde Staten.

Wat er onlangs is gebeurd – de aantasting van de soevereiniteit van Venezuela en de ontvoering van de Venezolaanse president Maduro en zijn vrouw – vertegenwoordigt het toppunt van schending en minachting van VN-handvesten, internationaal recht en alle menselijk erkende normen. De Asmogendheden zijn volledig paraat; integendeel, de Asmogendheden hebben zelfs projecten waaraan kan worden gewerkt met het Latijns-Amerikaanse continent – in Cuba, Venezuela, Nicaragua en andere landen. Het is mogelijk om hieraan te werken en een routekaart uit te stippelen voor samenwerking en coördinatie om de arrogantie en het imperialisme, en het "Moederprobleem" dat het Amerikaanse imperialisme vertegenwoordigt, het hoofd te bieden. Dit geldt des te meer omdat het mondiale zionisme heeft geprobeerd een staat van massale afgoderij in de publieke opinie te consolideren – namelijk dat het onmogelijk is dit arrogante project ten val te brengen. Het tegendeel is waar; met de medewerking van iedereen, of het nu op regionaal niveau in West-Azië is of in veel landen in Afrika of in buurlanden in Latijns-Amerika, kunnen we samenwerken aan tal van projecten, zowel op het gebied van wederzijds belang als bij het aanpakken van uitdagingen en risico's die iedereen zonder uitzondering treffen.

In Europa is er een soort beweging gaande – binnen Europa is er sprake van afwijzing van het Amerikaanse beleid en klinken er stemmen die zich verzetten tegen de zionistische koers, de Israëliische vijand en de gepleegde misdaden, zoals in Spanje en vele andere landen. Er bestaat dus een mogelijkheid op mondiaal niveau, en niet alleen in de eerder genoemde regio's.

Sandew Hira: Hoe beoordeelt u de rol van China en Rusland?

Minister Abdulwahid Abu Ras : Door de gebeurtenissen te volgen, valt op dat de Russische zijde volledig in beslag is genomen door de strijd in Oekraïne, nu de Amerikaanse zijde Rusland in Oekraïne heeft weten te overrompelen. Ook op regionaal niveau, zoals in Syrië, heeft Rusland veel van zijn capaciteiten verloren. Dit is een negatief signaal voor Rusland. Rusland moet de situatie heroverwegen. We zien een zekere mate van geruststelling van Rusland aan de Amerikaanse zijde ten koste van de Europeanen met betrekking tot de strijd in Oekraïne, die Rusland nu als zijn belangrijkste en voornaamste strijd beschouwt.

Maar wat de Chinese kant betreft, die gaat uit van economische overwegingen. Vanuit dat perspectief bekijkt China zijn eigen belangen uitsluitend vanuit dat oogpunt, en houdt het nog steeds rekening met Taiwan en andere zaken in die regio. Al deze kwesties hebben negatieve gevolgen. We zien dat de afhankelijkheid niet langer ligt bij grote blokken of grootmachten, maar bij het collectieve bewustzijn van de volkeren en bij volkeren die volledig bereid zijn tot opoffering.

Veel van deze machten of blokken baseren hun waarden op eigenbelang – puur eigenbelang. In sommige gevallen overlappen die belangen elkaar, of delen ze zelfs overeenkomsten met de Amerikaanse kant. Maar het bewustzijn van de bevolking is de kern van de zaak en daarop is gebaseerd in deze grote strijd – een strijd die zich richt op de bevolking in het algemeen en op de menselijkheid in waarden, principes en moraal. Daarom is het vertrouwen hier niet gevestigd op die machten en blokken, maar op de bevolking zelf.

Het is ook van groot belang op te merken dat deze grote blokken of grootmachten – of het nu Rusland en China zijn of anderen – geloven dat een directe confrontatie tussen hen en de Amerikaanse kant niet zal plaatsvinden, en dit is een volkomen verkeerde opvatting. Het zionistische project, met de Amerikaanse kant momenteel aan het hoofd, stelt zijn eigen belangen voorop. De Amerikanen zeggen nu "Amerika eerst", en in werkelijkheid is Amerika voor hen ook echt het allerlaatste. Daarom zou deze confrontatie op elk moment kunnen plaatsvinden in een omgeving of situatie waar de betreffende staat mogelijk niet klaar voor is, als er niet vanaf nu al gewerkt wordt aan de voorbereiding op deze komende strijd.

Sandew Hira: Ik denk dat de standvastigheid van Iran en de overwinning in de oorlog China en Rusland ertoe aanzetten om een harder standpunt in te nemen tegen de VS. Wat vindt u daarvan?

Minister Abdulwahid Abu Ras : Zoals we eerder al aangaven, zien we dat de Russen en China deze oriëntatie niet volgen en dat er sprake is van een sfeer van geruststelling. De Amerikanen stoppen niet bij een bepaald niveau van conflict met hun tegenstanders en andere partijen; de Amerikanen hebben geen rode lijnen en zullen op een gegeven moment iedereen verslinden als niemand zich tegen deze beweging verzet. Het feit dat de Russen olie sturen, of het nu naar Cuba of elders is via schepen – wij beschouwen dit als maatregelen die niet passen bij het niveau of de rol van Rusland op wereldniveau.

regering – een bondgenoot van Rusland – ten val te brengen , bleef Rusland op dat moment slechts een toeschouwer van wat er gebeurde, en hetzelfde gold voor China. China gelooft dat het conflict met de Amerikanen zich zal beperken tot de economische kant. Dat klopt; China kan op korte termijn hier en daar profiteren van dergelijke gebeurtenissen, maar uiteindelijk is het een partij die bij dit conflict betrokken is. De Amerikanen, zoals we al zeiden, richten zich op iedereen en zonder onderscheid.

Zelfs binnen de Amerikaanse strategie beschouwt Amerika de Russen en Chinezen als fundamentele vijanden in zijn buitenlandse activiteiten. We zien dat de Russen en Chinezen op korte termijn wellicht voordeel behalen, maar op de lange termijn zullen ze grote verliezen lijden als de situatie niet opnieuw wordt beoordeeld. Onze regio heeft haar besluit genomen. De Islamitische Republiek Iran, Jemen en Libanon hebben besloten de confrontatie aan te gaan, en dit is wat anderen vrezen wanneer ze de Amerikanen tegemoet treden.

Jemen heeft bijvoorbeeld in eerdere confrontaties besloten tot een confrontatie, en er waren confrontaties in de Rode Zee. Jemen heeft daarmee bewezen dat het bereid is door te gaan. Het klopt dat er een verschil is in materiële capaciteiten, maar er is een wil en een morele kant die dit verschil compenseert. Als China en Rusland de situatie niet goed en doordacht inschatten en niet profiteren van de Amerikaanse acties op meerdere locaties, zullen ze daar de dupe van worden. De Amerikanen bedreigen nu de NAVO – hun belangrijkste partner die zichzelf als vertegenwoordiger van het bondgenootschap beschouwt – dus stel je voor hoe de Amerikanen met Rusland en China zullen omgaan.

Sommigen denken misschien dat het hier alleen over de crimineel Trump gaat, maar nee; Amerika is een land van instituties en een collectief bewustzijn. Zelfs een groot deel van de Amerikaanse samenleving draagt deze " Trumpiaanse " oriëntatie met zich mee. Trump is slechts het gezicht van deze beweging. Daarom voelen sommigen zich wellicht gerustgesteld dat er een nieuwe president komt en dat de situatie onder een nieuwe president zal veranderen. Er zijn veel oorlogen geweest, bijvoorbeeld de misdaden in Palestina en de schendingen van VN-handvesten, mensenrechten en alle menselijke waarden, die plaatsvonden tijdens het bewind van de Democraten, met name tijdens de ambtstermijn van voormalig president Biden.

Amerika is Amerika, met zijn Republikeinse of Democratische gezicht; het is alleen zo dat Trump dit lelijke gezicht aan de wereld heeft laten zien. Daarom moet iedereen beseffen dat het probleem in deze oriëntatie ligt – de collectieve oriëntatie op institutioneel niveau, bij een zeer breed segment van politici en door de zionistische lobby die Amerika al die decennia heeft geregeerd.

Sandew Hira: Wat is uw visie op de uiteindelijke oplossing voor West-Azië? Ik denk niet dat een bombardementscampagne alleen zal leiden tot de val van de apartheidstaat Israël. Je hebt troepen op de grond nodig om een land te bevrijden. Ziet u een toekomstige mobilisatie van mensen in West-Azië om Jeruzalem te bevrijden , vergelijkbaar met wat Saladin in 1187 deed?

Minister Abdulwahid Abu Ras : De oorlogen zoals die in voorgaande eeuwen plaatsvonden, zullen zich misschien niet herhalen, maar de huidige oorlog zal onvermijdelijk voortduren, en wel in verschillende vormen. Deze oorlog begint te eindigen met een totaal andere realiteit, en niet zoals criminelen beweren – dat het slechts een uitstapje of een picknick is. Nee, dit is een oorlog; dit is een strategische strijd; dit is een botsing van projecten. Een van de projecten moet in de regio blijven; beide projecten kunnen niet blijven bestaan.

We zien zelfs aan de andere kant – de kant van de Israëliische vijand – een expansiedrift, of het nu gaat om de bezetting van delen van Syrië of nu delen van Libanon, en de ambitie om de Litouwse rivier te bereiken en de volledige controle over de Westelijke Jordaanoever te verkrijgen. Hij koestert ook ambities met betrekking tot wat "Groot-Israël" wordt genoemd, binnen een verandering van het Midden-Oosten. Hij richt zich nu zelfs op Afrika en probeert daar binnen te dringen via de agenten die actief zijn in Somaliland. De oorlog gaat onvermijdelijk door en zal ongetwijfeld een nieuwe realiteit creëren.

Maar zoals we al zeiden, deze realiteit zal niet in de schoot geworpen worden; er zullen offers gebracht moeten worden, en zeer grote offers, en dat is te verwachten gezien deze noodlottige oorlog. De oorlog die momenteel gaande is, is een existentiële oorlog voor ons. Wij, de mensen van de regio en het Palestijnse volk, maken deel uit van deze strijd, en de overstroming van de Al- Aqsa -moskee op 7 oktober was het begin van deze grote confrontatie. We zien duidelijk in dat het Palestijnse volk zijn volledige rechten niet zal verkrijgen, tenzij de confrontatie wordt voortgezet en er een andere realiteit ontstaat, en de regimes die als marionettenregimes fungeren en de militaire bases van de vijand huisvesten, worden verzwakt. De recente oorlog heeft aangetoond dat deze regimes hun landen hebben omgevormd tot bases voor de Amerikaanse aanwezigheid en daarmee voor hun Israëliische partner.

De overweldigende Arabische revolutie zoals die algemeen wordt voorgesteld, zal wellicht niet plaatsvinden, maar het verzwakken van de andere partij – de vijand – en hem tot een punt van geen terugkeer terugbrengen naar de oude situatie is wel degelijk mogelijk. Ondanks de offers die gebracht zullen worden, zal het Palestijnse volk de vruchten van deze offers plukken: vrijheid en onafhankelijkheid. De oorlog is momenteel gebaseerd op nobele waarden en principes zoals onafhankelijkheid, vrijheid en het herstel van de waardigheid van de bevolking in de regio. De strijd is niet alleen een strijd van de Arabieren. Het is waar dat de Arabieren in de eerste plaats betrokken zijn, maar de strijd is de strijd van de bevolking van de regio in West-Azië, inclusief de Islamitische Republiek Iran.

Sandew Hira: Heel hartelijk bedankt voor deze gelegenheid om dit gesprek te voeren.

Minister Abdulwahid Abu Ras : We zijn oprecht blij met deze ontmoeting en blij dat anderen ons horen, dat anderen ons begrijpen zoals wij dat zelf zeggen, en dat deze stem zonder enige invloed van buitenaf bereikt wordt. We zijn echt blij met deze communicatie; we zijn ook blij om samen te werken met vrije mensen, waar ze zich ook bevinden – en u loopt voorop – en waar ook ter wereld. We hebben een positieve kijk op anderen, met uitzondering van degenen die we eerder noemden. We hebben een positieve kijk en koesteren oprecht liefde, genegenheid, respect en waardering voor iedereen.

Wij zijn van mening dat de mensheid een zeer moeilijke periode in de geschiedenis doormaakt. Daarom vinden we het een grote troost om zulke stemmen te horen, en worden we gerustgesteld dat er een betere toekomst is. Het is mogelijk om, als God het wil, samen te werken met vrije mensen zoals u om deze stem te laten horen en zo, als God het wil, in de toekomst een bewustzijn te creëren onder de volkeren. En nogmaals, we waren erg blij om met u te spreken.

3 mei 2026

Zoom

Sandew Hira

Den Haag

2 mei 2026

www.sandewhira.com

info@sandewhira.com